

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Quadrifrons. Quatuor anni qualitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

præditum eundem & Quadricipitem legas apud Aristophanem, ubi de Lamachô loquitur, *Ἐλαχάειος Ἰηγερόν τετραπίλο.*

SOL. CAP. XXVII.

*ad Serapim
ex Macrob.
in Sat. lib.
1. cap. 20.*

TRiceps quoque Serapidis imago in numismatis quid sibi velit, in brutorum commentariis sparsim attigimus: sed id nunc locupletius explicandum est. Tricipitium est ex tribus animalibus, quorum in medio est Leonis caput, vastum admodum, dextera parte Canis applaudibundi blanditientisque, læva Lupi, superne calathus insidet: quæ species uniuersa, Anguis ambitu complexa est. Qui Solem hinc interpretantur, ex capite Leonis tempus præsens indicari volunt: quod ejus conditio inter præteritum futurumque actu præsentis valida fervensque sit. Præteritum ex Lupi capite conjiciunt, quod animal est admodum obliuiosum, obliuio autem de præterito est. Futurum ex adblandientis Canis effigie, quod est iudicium spei, quæ nobis semper adblanditur: spes vero semper de futuro est. Competit vero Soli temporis consideratio. Quid vero sibi velit Serpens, ut Deus sit, ut temporis author, alio commentario satis explicatum est: alibi ostendimus hujusmodi tricipitium prudentiæ convenire. Calathum vero loco hoc ajunt altitudinem sideris commoustrare, vimque refertissimam ac opulentissimam: quia in eum omnia terrena redeunt, dum immisso calore rapiuntur.

JUPITER ÆQUUS. CAP. XXVIII.

Quamvis qui Serapim Jovem esse dicunt, modium ejus capiti superpositum ea de causa figurant autumant, quod omnia sint æquis distributionibus ab ipso rerum omnium arbitrio moderata. Nam, ut optime Maro, *Rex Jupiter esse omnibus idem.*

*Virg. Æn.
lib 10.*

DIANA. CAP. XXIX.

ET Diana simulachrum tribus insigne capitibus celebratur, quorum unum Equinum, Caninum alterum, tertium Humanum, sed facie admodum rusticana. Unde Maro:

*Æn. 4.
Vel, ut alii
maluerunt
apri, aut
suis agrestis
ex Orpheo
in Argon.*

Tergeminamq; Hecaten, tria virginis ora Diana, dixit. Apud Æginetas tamen una tantum facie & unico corpore fingi Hecaten, talemque apud eos, statuum se observasse Pausanias tradit, Alcamenemque primum tria illa simulachra invicem connexa excogitasse. Quid vero sibi velit Equus, Canis & rusticana illa facies in eo simulachro, alibi docuimus.

QUADRIFRONS.
QUATUOR ANNI QUALITATES.
CAP. XXX.

CUR vero Janus quadrifrons plerisque locis informari solitus sit, ea fuit causa, quod illi rerum omnium principia finesque, introitus exitusque dedicati essent: quin & quæ illi templa erigebantur, quadrata specie fiebant. Et mercatorum stationes trapezitarumque mensæ, in ejusmodi Jani habebantur, de quibus apud Horatium:

Epistola 1.

— Hæc Janus summus ab imo Perdocet.
Ad id etiam spectabat ea effigies, ut quatuor anni qualitates indicaret, quas Græci Latiniq; Hecaten

A usitatissimo vocabulo appellarunt. Horatius de Jove: *Variisq; mundum temperat horis*. Et quoniam *Lib. 1. Car. 64. 12.*
in horas incidimus, erat apud Megarense Jovis simulachrum, supra cujus caput & Parca & Hora statuta erant, ea de causa, inquit Paulanias, quod fata in Jovis omnino potestate consistant: Horas vero, quippe quae nos Anni tempora dicimus, arbitrio suo disponat. Caeterum quod ad Parcas attinet, Aeschylus Jovem quoque ipsum fato subiectum esse dicit, ita super eo locutus, *ἔκταν ἂν ἐξέφυγε τὴν περὶ αὐτῶν λόγῳ*. Atque hinc forte Parca illi supra caput insident.

JANI FILIAE IV. CAP. XXXI.

Critolaus tertio τῶν Φαινομένων, Jani simulachrum ideo quadrifrontem figurari dicit, quod filiae ejus quatuor laqueo gulam fregerint. Jani patris desiderio, quem agricolae lapidibus obruissent: ubi de Jano illo loqui videtur, qui Saturni filius perhibetur, qui vino finitimis agricolis communicato, cum ii suavitate illecti plus aequo hausissent, in somnumque prolapsi diu jacuissent, experrecti demum, venenumque sibi propinatum arbitrati, consurrexerunt in Janum, eumque lapidibus oppreserunt. Haec eadem a Plutarcho referuntur.

QUINCUCEPS MANASSES.

CAP. XXXII.

Quinis vero frontibus neminem praeter Manassem formatum legi, qui Rex Hebraeorum posteaquam Prophetam Esaiam sustulit, quincuplici facie statuam sibi posuit, ut longe plura se perspicere indicaret, quam Prophetam, qui *Videntes* appellabatur.

SEPTICEPS.

CAP. XXXIII.

Mathematici, si Petri Aponensis inventa sumus admittunt, quae unde desumpta sint, quamque antiquum sit argumentum illud, alibi declaravimus, hieroglyphicum septem capitibus insigne, quintodecimo Geminorum gradu statuere: inde significantes, sub eo graduum numero in lucem editum Multiscium fore: quippe nullum doctrinae genus, artem nullam, nullam denique linguam esse celebrem, quam is non sit optime consecutus, eundem tam publicis quam privatis rebus agendis artificiosum, & inter mortales admirabilem omnino fore pollicentes.

MULTISCIUS.

Præsertim
forsan in
septem ar-
tibus libe-
ralibus.

DE COMA. CAP. XXXIV.

Capilli vero cum ad caput pertineant, hieroglyphicis ejus postulant adscribi, qui nimirum in *Matth. 10. Capillorum in Sacris hieroglyphicum.*
Divinis literis cogitationes, quibus ornatur anima, mensque contegitur, significare feruntur a veneranda antiquitatis Theologis: anima enim ipsa cogitationes generat, perinde ac caput sibi capillos profert, quibus ornatur & obtegatur. Hinc illud, *Capillos capitis nostri numerosos esse*: cogitatus quippe nostros omnes Deo patefcere. Tondere autem, superfluas & inutiles cogitationes summovere significat: quæ nisi tondeantur, vel obcæcant, vel aliquod aliud afferunt impedimentum. Eucherius pilos veterum cogitationum indices esse dicit, ideoque imperatum a Moyse, ut Levitæ abradant omnes corporis sui pilos. In Nazaraeis autem non tondere, neque quidem pati, ut eorum caput a novacula tangatur, indicium est, eos cogitatus suos, atque omnem vitam rationem, ita Deo dedicasse, ut nihil in eis superfluum appareat. Nam & qui sacerdotibus mandaverunt, ut barbam nutrent, quod in Nazaraeorum quandam similitudinem olim Concilia pleraque statuerunt: fieri hoc intellexerunt, ut hi dum barbam capillosve vel viderent vel attrectarent suos, sui idem officii recorderentur, cogitatus quippe suos in Deum dirigendos, totum esse sanctum debere sacerdotem, bono semper uti consilio, & in se nihil admittere, quod vel mutare vel summovere sit opus. Quis est hic, dicit aliquis, ut laudem Deo demus? Esto vel nullus, vel quam rarissimus, admonitio tamen

Ccc

hæc